

Zmes.

(Poslavljene učenosti). Cesarska akademia u Petrogradu je imela pervo slovesno sejo. Predsednik je bil knez Daškow. Ta je pri tej priliki očitno pokazal, kako visoko cení in spoštuje zasluge uma in učenosti. Stari častitljivi Euler, slavni matematikar, namreč stopi v dvorano; zavoljo svoje slepote pa ni vedel, kam se vsesti. To zapazi knez Daškow, gré starčiku nasproti, ga prime prijazno za roko, ter mu reče: „Gospod vsedite se, kamor Vam je drago; mesto, ktero bote Vi posedli, bo vselej pervo mesto.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Celja. U četertik 25. febr. zvečer se je po nebu na enkrat rudeča svitloba razlila. Prestrašeni vsi vùn planemo. Kaj je bilo? Pol ure oddaljena vés Levce (Lendorf) je gorela. Bil je strašen ognj. Se vé, da je pomoč od vših strani vkup vrela, pa preden so ljudje z gasivnim orodjem tjè prisopeli, je grozna plamozloba že veliko bila pokončala. Pogorelo je 13 hiš, in mnogo hlevov, kozolcov itd., večidel s slamo ali deskami pokritih; nevarnosti ognja so pa vse pohištva odšle, ktere so z opeko (ceglam) pokrite bile. Ognj je po neumnosti neke babúre vstal, kteri se je maslo nad ognjem unelo, in kateriga je hotla z vodo pogasiti!! *).

Škode po tem pogoru je blizo 26.000 gold. Zavarovani (asekurirani) so le trije gospodarji; leti dobijo od asekuracije gotov denar, in si bojo lahko in kmalo pomagali; drugi — nezavarovani — bodo pa zdihovali pod jarmam ubožtva!

Iz Krasa blizo Tersta 23. febr. Od Božiča lesem smo imeli letos celi čas dobro in tudi toplo vreme, snega nič, tako de se je zamoglo prenehoma po polji in travnikih delati. Tudi lepe vijolice so se bile že prikazale, ki so nam zgodnjo spomlad obetale. 22. svečana je pa huda borja mahoma pribučala, de se je vse treslo in je tudi veliko škode naredila na drevji in na revnih poslopji; marsikter je šel zvečer pod revno slavnato poslopje počivat, ponoči mu je borja streho odnesla, de se je reva drugi dan pod milim nebom znajdel. Letošnji pust se pri nas ni nič kaj navadnih godcov in plesov vidilo, tudi na pirih ne, ker so nektere srenje visoko tarifo za muziko določile. V neki srenji sim pa vender te dni vidil še po stari šegi ovenčaniga vola z godec okoli voditi, z nožem na vratu na rudečim traku obesnem, kteri je ubogimu živinčetu bližnjo smert obetal; množica okoli njega je pa bila židane volje. — V 14. listu „Novic“ pravi pisatelj od Duinske županije, de Duinska grajsina cesarski davk zraven drugih županj tudi za Zgoničko županijo od srenjskih pašnikov plačuje; ne rečem, de bi od drugih županj cesarskiga davka ne odrajtovala, toliko pa za gotovo vém, de Zgonička županija čisto sama cesarski davek od srenjskih pašnikov odrajuje v c. k. denarnico Sežansko. — Vino je letos tukaj čez mero draga na debelo in tudi v gostivnicah; kaj še le bo poleti, treba ga bo letos kak kozarčik manj od drugih let piti, ako se kup ne oberne. — Beračev imamo letos tukaj veliko od več krajev, zlasti pa ob praznikih, ko pridejo železničarji, to je, nekteri delavci od železnice, ki o praznikih beračijo, pa tudi kradejo, kadar imajo priložnost. — Klaje (sená) nam zlo primanjkuje zavoljo prezgodnega snega, ker pri

nas je navada, do Božiča blago na pašo goniti; letos je pa sneg pašo in polje pokril; cent sená dobriga velja 2 fl. 40 kr., voherniki ga na upanje tudi čez 3 fl. prodajajo. (Konec sledi.)

Iz Ljubljane. Po naznanilu nemškiga Ljublj. časnika se je podružnica austrijskega umetnega društva v Ljubljani ustanovila, ker se je še več kot 100 akcij za njo berž nabralo. Poslednjo nedeljo so deležniki odbor izvolili, kateriga predsednik je grof Andrej Hohenwart, — odborniki pa g. baron Kodelli, g. dr. Rudolf, g. Langus, g. vitez Gold, c. k. major, in g. Ritter, c. k. stotnik. Od tega za povzdigo malarske umetnosti in lepoznaanske zavednosti društva, za kateriga napravo v Ljubljani si je že lani g. dr. Bučar na Dunaji prizadeval, bomo imeli prihodnjič priložnost več govoriti; veselí nas, da se je vstanovilo. — Na ukaz matere cesarice Karoline Auguste se je pogoreli cerkvi na Trati 6 mašnih oblačil iz Dunaja poslalo.

Iz Ljubljane. Visoko častitljiva Ljubljanska knezoškofija je vnovič nabranih 20 fl. 16 kr. za pogorelce na Igu l. l. podpisanimu okrajnemu poglavarstvu poslala. Ob enim, ko se ta milošnja izročí pogorelcam, se znani zahvala dobrotnikam. C. k. okrajno poglavarstvo v Ljubljani 28. februar 1852.

Novičar iz mnogih krajev.

Iz Benetk se je podal presv. cesar tudi v Verono; predvčerajnim so ga iz Benetk spet v Terstu pričakovali. — Stari maršal Marmont je v Benetkah umerl. — Novih dvajsetic so 100 za poskušnjo naredili; večidel so starim podobne, razun tega, da je podoba sedanjega presv. cesarja na njih; letna številka je od nastopa njegoviga vladarstva. — Cesarskim trifikantam soli je zapovedano ob nedeljah in praznicih njih prodajavnice zaperte imeti. — V Kaniži ponuja spet nekdo novo štupo, ki ima biti gotov pomoček zoper gnjilino krompirja; za en cent sémenskoga krompirja se potrebuje 1 funt te štupe, ki se v Kaniži na Ogerskim za 15 kraje. dobiti zamore. Mož, ki je to štupo znajdel, ki bo menda toliko pomagala, kot vse druge, terja za razodetje te skrivnosti 10.000 fl. Pohlevna šumica! — Blizu Eperies-a na Ogerskim se pelje unidan nek fajmošter na stranski cesti domú; volk ga sreča, fajmošter pomeri pušo na-nj, in ga vstrelí. Na to veli hlapcu, naj mertvo zver dene na voz; ker mu je pa preteska, se vpira več časa ž njo, in fajmošter mu gré na pomoč; med tem začutita konja druge volkove se bližati ter se splašita; hlapcu steče za njima — fajmošter ostane sam na cesti; med tem prikoračita 2 volka, napadeta fajmoštra in sta ga grozovito raztergala. — V nekterih deželah Pruskiga kraljestva je strašna lakota. — Po nar. novejšim številu je na Pruskim 2,036.000 Slovanov, tedaj sedmi del vših prebivavcov; večidel so Poljci, nekaj je tudi Serbov in Čehov. — 19. februarja so se začele v Parizu volitve za postavodajavni zbor; vlada je povsod nasvetovala svoje možé, ki naj se izvolijo; v Parizu se jih je že tudi 7 izvolilo, Cavaignac pa je zoper voljo vlade z 14.500 glasi izvoljen bil. — Ministerstvo Angleško je gotovo; ministerstva predsednik je o nastopu ministerstva reklo, da je zoper vsako premembro osnove deržavniga zpora.

Za Prešernov spominik

sta podarila: g. Janez Zupan, tergovec v Ljubljani 5 fl.
g. Andrej Malnar, » » 5 »